

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og dødsboskatteloven. (Bindende lignings-svar for selskaber og hovedaktionærer m.v.). (Lovforslag nr. L 170).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den valgfri protokol til FN-konventionen om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. (Beslutningsforslag nr. B 129).

Medlemmer af Folketinget Jan Petersen (S), Thomas Adelskov (S), Lene Jensen (S) og Bjarne Laustsen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Godtgørelse og bevisbedømmelse ved mobning og chikane m.v.). (Lovforslag nr. L 172).

Medlemmer af Folketinget Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Anne Baastrup (SF) og Elisabeth Arnold (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af straffelovgivningen med henblik på at forebygge selvmord. (Beslutningsforslag nr. B 130).

Medlemmer af Folketinget Ester Larsen (V) og Carina Christensen (KF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til kulturministeren:

»Hvad kan kulturministeren oplyse om sigtelinjerne for regeringens kulturpolitik?«
(Forespørgsel nr. F 42).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af lov om børnepasningsorlov. (Tilmelding til børnepasningsorlov).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 17/12 2003. Første behandling 21/1 2004. Betænkning 4/2 2004. Anden behandling 17/2 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 90 stemmer (V, S, KF, RV og KD) mod 25 (DF, SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om deltagelse i arbejdsmiljøforskningsprojekter.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsat 21/10 2003. Første behandling 13/11 2003. Betænkning 4/2 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Jeg vil godt starte med at sige tak for en seriøs udvalgsbehandling af vores forslag. I forlængelse af det vil jeg da også lægge vægt på, at alle partier, bortset fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har tilkendegivet, at de støtter forslaget, og det tyder jo godt for et konstruktivt

arbejdsmiljøarbejde, når vi får et andet flertal i Folketinget efter næste valg.

Regeringen og Dansk Folkeparti har bidt sig meget fast i spørgsmålet om tvang over for virksomhederne. Til det vil jeg først sige, at vi i Enhedslisten ikke betragter tvang som et gode, men som et nødvendigt onde, hvis vi ikke på anden måde politisk kan få virksomhederne med på projekter, som handler om de ansattes arbejdsmiljø.

Kl. 10.05

Det er jo netop det, der indtil nu har været problemet på jernstøberierne, hvor virksomheder og brancheforening har blokeret for forskning i manganpåvirkning. I øvrigt vil jeg tilføje, at det er selve grundlaget for arbejdsmiljølovgivning, at virksomhederne og virksomhedsejere faktisk tvinges til at sikre liv og helbred for deres ansatte. Der er regler for arbejdsstedets indretning, for arbejdets udførelse, for stoffer og materialer, osv. osv., alt sammen regler, som griber ind i arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet, regler, som skal forhindre, at jungleloven bliver gældende på landets arbejdspladser.

En god arbejdsmiljølov og et effektivt tilsyn med, at den bliver overholdt, kan ikke undervurderes, fordi vi taler om menneskers liv og helbred, og i anden omgang fordi vi taler om en modsætning mellem arbejdsgivernes krav til effektivitet og så små produktionsomkostninger som muligt og samfundets behov for at undgå nedslidning og ulykker.

Et andet og endnu mere glædeligt resultat af de forløbne måneders diskussion er bl.a. dette beslutningsforslag, der handler om det konkrete problem vedrørende forskning i manganskader. Det er utrolig glædeligt, at vi nu har fået udsigt til det længe ventede forskningsprojekt, som kan afdække sammenhængen mellem manganpåvirkninger og skader på hjerne og centralnervesystem.

Jeg vil i den forbindelse godt pege på tre ting, som for mig er afgørende i forbindelse med forskning i manganskader. For det første, at projektet ikke skal trækkes i langdrag. Her ser jeg det som en god start, at forundersøgelsen skal være afsluttet den 24. juni i år. Derefter bliver det vigtigt, at et egentligt forskningsprojekt kommer i gang så hurtigt som muligt, og det håber jeg at ministeren vil være med til at sikre.

For det andet er det vigtigt, at projektet inddrager alle de arbejdsprocesser, hvor arbejdere kan udsættes for manganpåvirkninger. Arbejdsmiljøforskningsfondens opslag om mangan-

forskningen taler om metalstøbning og -forarbejdning. Her vil jeg godt understrege, at manganpåvirkning ud over på jernstøberier også er et kendt problem blandt svejsere. F.eks. har jeg fået et brev fra en mand, der arbejdede som såkaldt termitsvejer i Banestyrelsen fra 1993 til 1999, og som i dag sandsynligvis lider af manganforgiftning.

Disse bemærkninger skal også ses som et spørgsmål til beskæftigelsesministeren. Vil ministeren sørge for, at det kommende forskningsprojekt også inddrager svejsearbejde bredt set med hensyn til manganpåvirkninger? Det håber jeg ministeren kan svare på.

Endelig vil jeg endnu en gang understrege, at såvel arbejdsmiljø som arbejdsskadesystemet skal have et centralt udgangspunkt, nemlig forsigtighedsprincippet: Uanset at alle eksperter er enige om, at der mangler forskning i manganpåvirkningens betydning for helbredet, så skal tvivlen komme dem, der risikerer at komme til skade og de skadede, til gode.

I sidste uge besøgte jeg Manganforeningen i Frederiksværk. Her blev det lysende klart for mig, at de mennesker, som tidligere arbejdede på Stålvalseværket, for manges vedkommende er blevet udsat for mistro i en grad, som kan være svær at forestille sig. Folk med åbenlyse manganskader bliver trukket igennem den ene speciallægeundersøgelse og det ene forhør efter det andet. Nogle af dem har faktisk endnu ikke fået anerkendt deres arbejdsskade, selv efter 5 års sagsbehandling.

Det er sådanne ting, der vidner om et bureaukratisk system. Det er uanstændigt over for de mennesker, som efter et hårdt arbejdsliv er slidt ned på sjæl og legeme.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne takke for behandlingen af vores forslag og håber på, at vi ikke fremover skal se sådanne sager som manganpåvirkning trække så langt ud.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at vi rent faktisk er i gang med en forhandling, og derfor vil jeg henstille til, at man dæmper støjniveauet.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ved ikke, om der er et dårligt arbejdsmiljø herinde. Der er i hvert fald tilsyneladende en meget tør luft, og der er også problemer med at kunne høre, hvad der bliver sagt. Så det er jo

fint, at formanden tager fat i det for at forbedre arbejdsmiljøet også for folketingsmedlemmer.

Jeg er i den sag her fuldstændig på linje med fru Line Barfod fra Enhedslisten, som har været oppe at sige noget om det projekt her i forbindelse med B 13.

Når man kigger på regeringen, er det jo netop underligt, hvorfor den ikke kan være med til at støtte sådan et forslag som det her. Selv om man taler om bøder den ene dag og konsekvenspolitik den anden dag, er der en slaphed og en manglende konsekvens over for det forslag her. Det er jo et meget, meget lille beslutningsforslag. Man kunne komme med nogle tilkendegivelser om, hvorvidt man kunne være med til at støtte nogle principper.

Kl. 10.10

Det er meget velkendt, at vi har mange støberier, hvor man har arbejdet med mangan, og der er som sagt alle de problemer med både sygefravær, arbejdsulykker og alt muligt andet. Man kan være med til igennem forskningsprojekter at få klarlagt, hvad det er for en proces, der har fundet sted, og hvilke påvirkninger der er. Derfor er spørgsmålet til regeringen, til regeringens ordførere og til ministeren jo, om ikke det er rimeligt, at de, der har været med til at producere arbejdsskaderne og været med til at fremstille den her proces, også er med til at bidrage til løsningen i form af forskningsprojekter.

Det er rimeligt at spørge regeringen og ministeren, hvorfor man ikke kan støtte sådan et lille projekt som det her, der kan være med til at opklare og klarlægge, således at vi kan få en produktion her i landet, hvor vi kan undgå de problemer med arbejdsmiljøet, også på støberierne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 50 (S, SF, RV, EL og KD) stemte for, 66 (V, DF og KF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Vil ministrene oplyse, i hvilket omfang »kri-gen mod terror« har undermineret demokratiske standarder og retssikkerhedsgarantier som fastlagt i en række internationale konventioner?«

Af Line Barfod (EL), Keld Albrechtsen (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Forespørgslen anmeldt 18/11 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/11 2003).

Begrundelse

Line Barfod (EL):

Jeg er godt klar over, at alle er på vej ud af salen, bortset fra dem, der skal deltage. Jeg prøver at se, om jeg alligevel kan tale højt nok til, at de, der er interesseret i debatten, kan høre det.

Vi har ønsket denne debat af flere grunde. I kølvandet på 11. september har vi over hele verden og ikke mindst i Europa oplevet, hvordan der er blevet gennemført omfattende ændringer i lovgivningerne både i de enkelte lande og gennem internationale aftaler.

Efter et terroranslag som det, der ramte USA, var det oplagt at overveje, hvad man skulle gøre for at forhindre terrorister i at begå flere handlinger af den slags. Imidlertid har regeringerne og parlamenterne rundtom i verden efter vores opfattelse vedtaget love og forholdsregler i et omfang og med en rækkevidde, som vi finder er dybt, dybt betænkelig – en betænkelighed, vi ikke er ene om, men deler med retssikkerhedseksperter, borgerrettighedsforkæmpere og jurister.

Også Danmark har vedtaget love på området. Terrorpakkens forskellige dele, den europæiske arrestordre og ændringerne i en lang række procedurer på konkrete sagsbehandlingsområder har efter vores opfattelse betydet dels indskrænkning af borgernes retssikkerhed, dels skabt et juridisk sumpområde, hvor folks muligheder for at vide, hvad der er lov og ret, og hvad myndighederne må og ikke må, er blevet nærmest umulig.

I det lys finder vi det rigtigt og vigtigt, at vi her i Folketinget stopper op og vurderer, hvad konsekvenserne af terrorlovgivningen er, og det håber vi kan lykkes med denne debat.